

Türkiye Cumhuriyeti bir asırlık devlet gibi görünse de yaklaşık bin yıllık bir Türk coğrafyasının mirasçısıdır. Selçuklunun, Osmanlının ve hatta Orta Asya da, Orta doğuda, Mezopotamya'da kurulmuş Türk Devletlerinin dağılması, Türklerin tarih sahnesinden silinmesiyle değil, bu sahnede yeni bir rol üstlenmesiyle sonuçlandı. Son imparatorluğumuz Osmanlı, yerini ve tüm mirasını bize, **yani Türkiye Cumhuriyeti'ne** bıraktı.

Ancak unutmamalıdır ki Türkiye'nin varisi yoktur. Bu son ordu, son kale, son başkenttir. Bin yıllık Anadolu hükümdarlığımızın ataletine mi kapıldık da “**şüheda kanıyla sulanmış**” bu son çınara bu denli ihanetteyiz?

Biz ki bin yıl evet tam bin yıl bu toprakları, yetmiş iki millet, yetmiş iki mezhep, yetmiş iki kültürle harman ettik.

Biz ki **camiyi, kiliseyi, havrayı aynı avluda yan yana mabet** eyledik.

Biz ki **yaratanın aşkına titrerken, yaratılanla dalga geçen sözde medenileri** bir sözümüzle titrettik.

Biz ki bir **insanı öldürmek, bütün insanlığı öldürmektir** dedik.

Kısasa kısas, tek kısas, doğruluk ve adalet dedik.

Bu topraklara **zulmetmedik, zulmedeni beslemedik**

Biz ki Devlet başa, kuzgun leşe dedik.

Haini sevmedik, yönetmeyi beceremeyeni hain belledik.

Devlet dedik, millet dedik, bayrak dedik. "YA İSTİKLAL YA ÖLÜM" dedik **ALLAH** dedik.

BAKIN ŞU HALİMİZE

Ve bin yılın ardından, bunları diyenlerin torunlarına bakın; " **Biz ve onlar**" diye yönetmeye ve bu yönetim tarzını benimsemeye başladılar.

Camileri çek-in merkezi, esnafılık payesi sandılar

Allah için değil, makam-mevki para için titrer oldular.

Liyakat bitti, kıyasları endazesi üç liralık kumaş oldu.

Aslını yitirenlerse canlı-bomba oldular, toprağımızı kirlettiler.

Kansızları, davulla/zurnayla, türküyle-ağıtla yurda soktular.

Milletin bazı sözde mebusları, hainlerin eli kanlı katillerin sözde taziyesine gider oldu, diğer mebusların ise eli kolu bağlı kaldı.

Bu kutsal topraklarda vatan hainlerinin cenazeleri törenlerle kaldırılır oldu.

At izi it izine karıştı, kuzgun başa kondu, devlet raydan çıktı.

Başkentin, İstanbul'un ortasında bombalar patladı, kalabalıklar ya survivor ya da bilmem kiminle evlilik programı izledi.

Canlı bomba patladı. Çare hazır. Hemen yasaklar başlıyor. Bomba patladıktan sonra hemen yayın yasağı geliyor. Bu iktidar, terörü önlemede değil, yasak koymakta pek hızlı!

Tam bir devekuşu politikası.... Kafanızı kuma gömerseniz, terör görünmez oluyor.

Televizyonlara yasak, sosyal medyaya yasak, gazeteye yasak.... Tabiki bu yasaklar sadece bize ait, Aslında bütün dünya görüyor ve biliyor... Ne gam! Bizim vatandaş bilmesin, beceriksiz yönetim görmesin yeter!

Sonra da kükrüyorlar;

"Terör bizi korkutamaz"

Yanlarında koruma ordularıyla dolaşınca korkutamaz tabii... Ya vatandaş ne yapsın?

Bu başarısızlığın sebebi ne? Devletin neredeyse tüm kadroları değiştirildi. Binlerce uzman görevlerinden alındı. En kilit noktalara ehil olmayan yandaş kadrolar yerleştirildi. **Eee, badem bıyıklılarla işler ancak bu kadar yürüyor!**

Hainlerle mücadele için yetenekli kadrolar, uzman görevliler ve iyi yönetim lazım...

Atıp tutmakla, yasaklarla, cartla-curla “**canlı bomba sorunu**“ çözümez! ”**çözeriz**” diyenler kendilerini aldatırlar. Türkiye’yi ateşin ortasına iterlerken, yurdumun her köşesinde bombalar patlarken; Eler bir can, analar ise her saniyede bir can verirken, Ortadoğu’nun enkazı üzerimize yıkılmışken, Kimileri hani tek sorunumuz “**başkanlık! var ya onu tartışıyor, kimileri ise ne idüğü belirsiz bildiriye imza atıyor...**”

YETER, at uyuşukluğu üzerinden, vakit çok geç olmadan KENDİNE GEL. Kalın sağlıcakla